

Publicerad 2005-01-01 20:08 av Sara Boström

En äkta Brandon Bays

Resan

Kroppsminnen hemsöker kända kvarter.

Parkerar kring ryggslutet

och startar tidsmaskinen.

Reser både inåt och bakåt,

svänger höger vid korsbenet och stannar.

Jag kliver förvånat in i ditt välbekanta rum.

Vad gör jag här?

Spelar scenen

fram och tillbaka

tills jag hittar slutet.

Jag hade glömt morgonen.

När du vaknade.

Jag gjorde inget motstånd.

Jag var inte ens där.

Såg på.

På tryggt avstånd från kroppen.

Nu lägger jag känslorna till minnet.

Faller igenom. Följer hela rörelsen.

Runt.

Sliter förlåtelsen ur kroppen.

En skärva av en fjäder

i min hand.

Den största smärtan,

som kommer av att inte känna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sara Boström med Poeter.se id #1755 innehar upphovsrätten